

यं यं हि समरे योधं प्रपश्याम विशास्यते । स स वाणैश्चितो ऽभूदै पुत्रेण तव भारत ।
 यथा सैन्येन रजसा समुद्धूतेन वाहिनी । प्रत्यदृश्यत सञ्जन्ना तथा वाणैर्महात्मनः ।
 वाणभूतामपश्याम पृथिवीं पृथिवीपते । दुर्योधनेन प्रकृतां क्षिप्रहस्तेन धन्विना । ११२१
 तेषु योधसहस्रेषु तावकेषु परेषु च । एको दुर्योधनो ह्यासीत् स पुमानिति मे मतिः ।
 तत्राद्भुतमपश्याम तव पुत्रस्य विक्रमं । यदेन सहिताः पार्था नाभ्यवर्तन्त भारत ।
 युधिष्ठिरं शतेनाजौ विव्याध भरतर्षभ । भीमसेनश्च सप्तत्या सहदेवश्च सप्तभिः ।
 नकुलश्च चतुःषष्ट्या धृष्टद्युम्नश्च सप्तभिः । सप्तभिर्द्रौपदेयांश्च त्रिभिर्विव्याध सात्यकिं ।
 धनुस्त्रिच्छेद भस्त्रेण सहदेवस्य मारिष । तदपास्य धनुस्त्रिंशं माद्रीपुत्रः प्रतापवान् । ११२०
 अभ्यद्रवत राजानं प्रगृह्णान्यन्महद्भुजः । ततो दुर्योधनं संख्ये विव्याध दशभिः शरैः ।
 नकुलश्च ततो वीरो राजानं नवभिः शरैः । घोररूपैर्महावाणैर्विव्याध च ननाद च ।
 सात्यकिश्चैव राजानं शरेणानतपर्वणा । द्रौपदेयास्त्रिसप्तत्या धर्मराजश्च पञ्चभिः ।
 अशीत्या भीमसेनश्च शरैराजानमादयत् । समन्तात् कीर्त्तयमाणस्तु वाणसंघैर्महात्मभिः ।
 न च चाल महाराज सर्वसैन्यस्य पश्यतः । लाघवं सौष्ठवञ्चापि वीर्यञ्चापि महात्मनः । ११२५
 अतिसर्वाणि भूतानि ददृशुः सर्वमानवाः । धार्तराष्ट्रा हि राजेन्द्र योधास्तु स्वल्पमन्तरं ।
 अपश्यमाना राजानं पर्यवर्तन्त दंशिताः । तेषामापततां घोरस्तुमुलः समपद्यत ।
 क्षुब्धस्य हि समुद्रस्य प्रावृट्काले यथा स्वनः । समासाद्य रणे ते तु राजानमपराजितं ।
 प्रत्युद्ययुर्महेष्वासाः पाण्डवानाततायिनः । भीमसेनं रणे क्रुद्धं द्रोणपुत्रो न्यवारयत् ।
 नानावाणैर्महाराज प्रमुक्तैः सर्वतो दिशं । प्राज्ञायन्त रणे वीरा न दिशः प्रदिशस्तथा । ११३०
 तावुभौ क्रूरकर्माणवुभौ भारत दुःसहौ । घोररूपमयुध्येतां कृतप्रतिकृतैषिणौ ।
 त्रामयन्तौ दिशः सर्वा ज्यात्सेपकठिनत्वचौ । शकुनिस्तु रणे वीरो युधिष्ठिरमपीडयत् ।
 तस्याश्वान्शतुरो हत्वा सुबलस्य सुतो बली । नादञ्चकार बलवत् सर्वसैन्यानि कम्पयन् ।
 एतस्मिन्नन्तरे वीरं राजानमपराजितं । अपोवाह रथेनाजौ सहदेवः प्रतापवान् ।
 अथान्यं रथमास्थाय धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः । शकुनिं नवभिर्विद्ध्वा पुनर्विव्याध पञ्चभिः । ११३५
 ननाद च महानादं प्रवरः सर्वधन्विनां । तद्युद्धमभवच्चित्रं घोररूपश्च मारिष ।
 प्रेक्षतां तृप्तिजननं सिद्धचारणसेवितं । उलूकस्तु मेहेष्वासं नकुलं युद्धदुर्मदं ।
 अभ्यद्रवदमेयात्मा शरवर्षैः समन्ततः । तथैव नकुलः पूरुषः सौबलस्य सुतं रणे ।
 शरवर्षेण महता समन्तात् पर्यवारयत् । तौ तत्र समरे वीरौ कुलपुत्रौ महारथौ ।
 योधयन्तावपश्येतां कृतप्रतिकृतैषिणौ । तथैव कृतवर्माणं शैनेयः शत्रुतापनः । ११४०
 योधयन् शुशुभे राजन् वाल शक्र इवाहवे । दुर्योधनो धनुस्त्रित्वा धृष्टद्युम्नस्य संयुगे ।
 अथैनं च्छिन्नधन्वानं विव्याध निशितैः शरैः । धृष्टद्युम्नोऽपि समरे प्रगृह्य परमायुधं ।